

[Margrete Auken]

og kvinder, vi har bedt om at tage sig af det her, og det har vi mange forventninger til.

Så vil jeg godt sige en lille smule om problemet med den fortvivlede § 1, tredje punktum. Nu synes jeg ikke, det gør noget, at man får en abortdebat. Faktisk er der noget, der tyder på, at vi trænger gevaldigt til den. Det er ikke SFs mening, at det skal kriminaliseres at være modstander af fri abort; det er man lige ved at synes, man kan høre nogle steder, som om det er særlige sekterikere, der skulle være modstandere af det. Jeg kender ganske almindelige mennesker uden nogen former for tilbøjeligheder i sære kirkelige retninger eller frikirkelige, eller hvad ved jeg, som er modstandere af den frie abort, og som skal have lov til at snakke med om denne sag.

Det var måske gavnligt, om akustikken til abortdebatten blev lidt bedre. Jeg synes ikke, at det, vi har oplevet omkring den her lov, har fremmet en bedre akustik om denne debat. Tværtimod har det virket lidt panikagtigt.

Jeg synes ikke, at abortdebatten har noget som helst med denne sag at gøre. Det er ikke den sag, der omhandles.

Det gør mig endnu mere forbløffet, når jeg hører – jeg tror, det var fru Aase Olesen, eller også var det fru Helle Degn, der sagde, at man ikke vil sige, at livet ikke var opstået ved 12. svangerskabsuge. Så begriber jeg simpelt hen ikke, hvad der er sket. Jeg kan godt høre, at det ville være tåbeligt, hvis man havde sagt det. Men jeg begriber ikke, hvorfor det går galt at fastslå, at livet starter ved undfangelsen. Jeg begriber det simpelt hen ikke.

Med hensyn til det, Socialdemokraterne og de Radikale foreslår i deres ændringsforslag, deler jeg hr. Tinnings måben. Jeg synes også, det er ejendommeligt. Der går for os en grænse mellem kønsceller og befrugtede æg. Det er noget af det, vi prøver at sige, og derfor kan vi ikke behandle det, som om det var ligetil.

Vi har ikke været interesseret i at fastslå med en eller anden slags objektiv akademisk interesse: hvornår opstår livet? Den diskussion synes jeg aldrig nogen sinde er interessant, og jeg har altid, når jeg har været ude for den, sat mig til at lytte efter, hvorfor den er på dagsordenen. Hvad er det, de vil med den? Hvad er det for nogle interesser, der er

på spil? Hvad betyder det ene og det andet og det tredje svar?

Jeg mener, at den deputation, vi havde fra Rigshospitalet til sidst, faktisk viste, at der var en klar interesse i at få både 14 dage og tre uger. Der har været god samstemmighed i udvalget om, det er vi ikke uenige om, at de ikke skal have den frizone.

Man kan høre, at der altid er en anden interesse på spil. Det er meget sjældent, jeg har hørt, bortset fra fru Helle Degn og fru Aase Olesen, nogen have den panik, som ikke har haft en anden interesse. Det skal dog siges til fru Helle Degns og fru Aase Olesens ros, at man i hvert fald ikke har prøvet at lægge den andre steder. Det skal også siges, at man ikke er begyndt at snakke om det centrale nervesystem og implantation i livmoderen, og hvad ved jeg, og hvad jeg har hørt ved andre lejligheder.

Der er altid andre interesser på spil, og disse andre interesser er vi, for at sige det med det samme, opmærksom på, og de skal bøjes ind under, at vi her har med menneskeliv at gøre.

Kan man sige, at undfangelsen er det rigtige tidspunkt? I må altså undskylde mig. Jeg synes, at det dér med kroppen og hinanden og sådan noget er ganske afgørende.

Jeg var lidt forbløffet før; jeg tror, det var hr. Bjørn Elmquist, der talte om mine tre børn som det »traditionelle svangerskab«. Skal man nu til at omtale det dér som det »traditionelle svangerskab«? Vi er ved at være derhenne, hvor man gør alt det andet til noget, der er næsten ligeværdigt.

Jeg var ude for en overlæge i Ålborg, som sagde, at livet var et kontinuum. Nu kan jeg latin nok til at forstå, hvad det betyder. Det betyder, at der ikke er nogen skarpe grænser. Jeg var ved at skvatte ned af stolen: er et kontinuum, fødsel og død, pludselig ophævet? Det var det. Vi var blevet til celler.

Det skal man være meget opmærksom på. Vi har hørt i hele diskussionen om fosterdiagnostikken, at individtanken er væk. Det er en serve. Vi forsøger, vi forsøger igen. Vi server, og nu er vi henne, hvor livet er et kontinuum, og hvor det er en rent privat fornemmelse med individet og fødsel og død.

Det er en meget spændende og meget farlig debat og den mest centrale af dem, vi er inde i i øjeblikket. Vi er heldigvis enige. Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi trækker livets